

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9918

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 13.12.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **8463** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 АПК, вр. § 2 ДР ДОПК.

С Решение № 4574/08.07.2021 г., по адм. дело № 8463/2020 г. настоящият състав на решаващия съд отмени по жалбата от К. С. А. РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22002219001516-091-001/24.02.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. В ЧАСТТА, потвърдена от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., с Решение № 1091/13.07.2020 г., относно начисления годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, на ЕТ, за периода от 01.01.2009 г., до 31.12.2014 г., в размер на 743, 21 лева и лихви – 550, 90 лева. В същия смисъл е и диспозитивът на решението.

С молба от 08.11.2021 г. адвокат И. Б. - пълномощник на К. Ст. А., като счита, че Съдът е допуснал явна фактическа грешка е поискал, в диспозитива на съдебното решение изрично да бъдат посочени сумите, представляващи данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ, за 2012 г., в размер на 1 393, 80 лева и лихви – 965, 32 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, на основание чл. 175 АПК приема, че искането за поправяне на съдебното решение е неоснователно.

В случай, че съдебното решение и Решение № 1091/13.07.2020 г. директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. бъдат прочетени внимателно, ще стане ясно и Съдът изрично го е дефинирал в абзац първи, че: с Решение № 1091/13.07.2020 г. РА № Р-22002219001516-091-001/24.02.2020 г. е потвърден само, относно начисления годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица на ЕТ, за периода от 01.01.2009 г., до 31.12.2014 г., в размер на 743, 21 лева и лихви – 550, 90 лева. В останалата част, касаеща данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ ревизионният акт е отменен с решението на ответника и следователно не е бил предмет на съдебен контрол. В тази част жалбата е процесуално недопустима (чл. 156, ал. 3, вр. ал. 1 ДОПК), макар да няма изрично произнасяне в този смисъл. Щом това е така, Съдът няма как да третира

в диспозитива на съдебното решение сумите, представляващи данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ, за 2012 г., в размер на 1 393, 80 лева и лихви – 965, 32 лева.

Предвид горното и на основание чл. 175 АПК, вр. § 2 ДР ДОПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 08.11.2021 г., от адвокат И. Б.- пълномощник на К. Ст. А., Съдът да поправи допуснатата явна фактическа грешка, като в диспозитива на съдебното решение изрично да посочи сумите, представляващи данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ, за 2012 г., в размер на 1 393, 80 лева и лихви – 965, 32 лева.

Настоящото определение не подлежи на обжалване, по аргумент чл. 175, ал. 2 АПК, вр. § 2 и чл. 160, ал. 7, изр. второ, предл. първо ДОПК.

СЪДИЯ: